

Η ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΥ

ΕΙΡΗΝΗ ΚΤΕΝΙΔΟΥ

Πληροφορίες Βιβλίου

Συγγραφέας: Ειρήνη Κτενίδου

Τίτλος: Η ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΥ

Έτος Έκδοσης: 2025

Ιδιωτική Έκδοση Εκτός Εμπορίου

© Copyright 2025

ΕΙΡΗΝΗ ΚΤΕΝΙΔΟΥ

E-mail: eirinikt123@gmail.com

Το παρόν έργο προστατεύεται από την άδεια Creative Commons Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Χωρίς Παράγωγα 4.0 Διεθνές (CC BY-NC-ND 4.0).

Για να διαβάσετε τους πλήρεις όρους της άδειας, επισκεφθείτε:

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>

Με την επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματος σύμφωνα με τους νόμους περί πνευματικής ιδιοκτησίας Ν.2387/20 τροποποίηση 2121/1993 και τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (Ν.100/1975).

Απαγορεύεται, χωρίς τη γραπτή άδεια του δημιουργού, η οποιασδήποτε μορφής αναπαραγωγή, αναδημοσίευση, αποθήκευση, μετάδοση, εκπομπή, μετάφραση, διασκευή ή άλλη προσαρμογή ολόκληρου του έργου αυτού ή ουσιώδους τμήματός του.

Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα

Το βιβλίο διανέμεται ελεύθερα και νόμιμα στο διαδίκτυο από τον δημιουργό του.

Σε μια χώρα μακρινή, πέρα από τα βουνά και τις θάλασσες, όπου ο άνεμος δεν ήταν απλώς ένα φυσικό φαινόμενο αλλά μια ζωντανή ψυχή που τραγουδούσε μέσα από τα δέντρα και τα λιβάδια, γεννήθηκε ένα κορίτσι ξεχωριστό.

Το όνομά της ήταν Ανεμώνη, και είχε ένα σπάνιο χάρισμα: μπορούσε να ακούει τις φωνές του ανέμου και να χορεύει μαζί του.

Από τότε που ήταν πολύ μικρή, η Ανεμώνη ένιωθε πως ο άνεμος της ψιθύριζε μυστικά από μέρη μακρινά. Της μιλούσε για πελώριες θάλασσες που αφρίζουν, για δάση γεμάτα ψιθύρους και για ψηλά βουνά που στέκουν αγέρωχα στον χρόνο.

Όταν ο άνεμος φυσούσε δυνατά, τα βήματά της γίνονταν ελαφριά σαν πούπουλο, και το σώμα της στροβιλιζόταν στον ρυθμό του, σαν φύλλο που χορεύει στον αέρα.

Οι άνθρωποι της χώρας όμως δεν καταλάβαιναν αυτή τη μαγική σχέση. Θεωρούσαν τον άνεμο απρόβλεπτο και επικίνδυνο.

Ήθελαν να τον φυλακίσουν, να τον κλείσουν σε τεράστιους ανεμόμυλους και μηχανές, ώστε να τον ελέγχουν και να τον εκμεταλλεύονται για δικό τους όφελος.

Έτσι, κατασκεύασαν μια γυάλινη φυλακή, έναν λαμπερό πύργο που θα κρατούσε τον άνεμο παγιδευμένο μέσα του, σταματώντας τον χορό του πάνω στη γη.

Οι σοφότεροι μηχανικοί και τεχνίτες της χώρας
δούλεψαν αδιάκοπα για να κατασκευάσουν
αυτήν την παγίδα.

Έφτιαξαν έναν πύργο από καθαρό, γυαλιστερό
γυαλί, τόσο λείο και ανθεκτικό που ο άνεμος δεν
μπορούσε να ξεφύγει. Στην κορυφή του πύργου,
τοποθέτησαν έναν τεράστιο χρυσό ανεμοδείκτη,
που περιστρεφόταν και ρουφούσε κάθε ριπή
ανέμου, οδηγώντας τη μέσα στο γυάλινο κλουβί.

Οι μαγικοί μηχανισμοί του πύργου έκλειναν
αεροστεγώς κάθε άνοιγμα, φυλακίζοντας τον
άνεμο μέσα του.

Όταν ο άνεμος παγιδεύτηκε, ο κόσμος τυλίχθηκε σε μια βαριά, ασάλευτη σιγή. Τα δέντρα έμειναν ακίνητα, χωρίς τον παραμικρό ψίθυρο στα φύλλα τους, και τα πουλιά δίσταζαν να απλώσουν τα φτερά τους στον ουρανό, λες και είχε πάψει να τα καλεί.

Τα παιδιά, που άλλοτε γέμιζαν τα λιβάδια με τις χαρούμενες φωνές τους, τώρα περπατούσαν σιωπηλά, σαν να είχαν ξεχάσει πώς να γελούν. Η γη έμοιαζε βαριά, σαν να κρατούσε την αναπνοή της, και μια παράξενη μελαγχολία τύλιξε τον αέρα.

Η Ανεμώνη αισθάνθηκε ένα ψυχρό κενό γύρω της, μια απόκοσμη ησυχία που την έκανε να ανατριχιάζει – ήταν σαν να είχε χαθεί η ψυχή του κόσμου, σαν να είχε σβήσει για πάντα η μελωδία της φύσης.

Τότε η νεαρή κοπέλα πήρε μια βαθιά ανάσα και αποφάσισε να σώσει τον άνεμο από την αιχμαλωσία του. Ξεκίνησε τον δρόμο της προς τον γυάλινο πύργο.

Το φως του φεγγαριού αντανακλούσε στις λείες επιφάνειές του, κάνοντάς τον να μοιάζει με κρυστάλλινο παλάτι. Καθώς πλησίαζε, ένιωσε έναν απαλό παλμό στον αέρα, σαν ένας ξεχασμένος ψίθυρος που την καλούσε.

Τα πόδια της άρχισαν να κινούνται αβίαστα, σαν να ακολουθούσαν έναν αόρατο ρυθμό. Με κάθε της βήμα, μια απαλή αύρα σηκωνόταν γύρω της, σαν να ξυπνούσε κάτι αρχέγονο και δυνατό.

Τα χέρια της υψώθηκαν, σχηματίζοντας κυματιστές κινήσεις που έμοιαζαν με χορό νερού και φωτός. Τα μαλλιά της ανέμιζαν καθώς ο αέρας άρχισε να ζωντανεύει, τυλίγοντας το σώμα της με ένα χάδι ελευθερίας.

Το φόρεμά της στροβιλιζόταν γύρω της, δημιουργώντας την ψευδαίσθηση πως είχε γίνει ένα με τον ουρανό. Ήταν σαν να είχε μεταμορφωθεί σε άνεμο η ίδια, έτοιμη να φέρει πίσω τη χαμένη μελωδία του κόσμου.

Αλλά και ο άνεμος μέσα στον πύργο είχε νιώσει την παρουσία της. Άρχισε να φουντώνει, να στροβιλίζεται, να χτυπά στα τοιχώματα της φυλακής του.

Η Ανεμώνη χόρεψε πιο γρήγορα, πιο δυνατά, μέχρι που το γυαλί άρχισε να τρίζει, να ραγίζει και... ξαφνικά έσπασε! Με μια θριαμβευτική ριπή, ο άνεμος ξέφυγε, σήκωσε φύλλα, λουλούδια και φτερά στον ουρανό, και γέμισε ξανά τον κόσμο με το τραγούδι του

Οι άνθρωποι που ήταν δίπλα παρακολούθησαν με δέος. Στέκονταν σιωπηλοί, μαγεμένοι από το θέαμα. Ο άνεμος που άλλοτε φοβούνταν τώρα τους τύλιγε απαλά, σαν να ήθελε να τους συγχωρέσει.

Σαν να τους καταλάβαινε. Τα μαλλιά τους ανέμιζαν, τα ρούχα τους φούσκωναν ελαφρά, και στα μάτια τους γεννήθηκε μια σιωπηρή αποδοχή.

Εκείνη την ημέρα, έμαθαν, πως η φύση δεν μπορεί να φυλακιστεί χωρίς να πληγωθεί, πως ο άνεμος δεν ήταν εχθρός, αλλά φίλος, σύμμαχος, σύντροφος στο αιώνιο τραγούδι της ζωής.

Από τότε, όλοι ζούσαν αρμονικά μαζί του.
Οι ανεμόμυλοι τους κινούνταν ελεύθερα,
χορεύοντας στο ρυθμό του, τα λιβάδια
κυμάτιζαν χαρούμενα κάτω από το
φύσημά του, και τα παιδιά ξαναγέλασαν,
τρέχοντας ξυπόλητα στο χορτάρι,
αφήνοντας τον άνεμο να τα αγκαλιάζει.

Και η Ανεμώνη; Δεν έπαψε ποτέ να χορεύει. Τα πόδια της ακολουθούσαν πάντα τον ρυθμό του ανέμου, τα χέρια της χάραζαν στον αέρα αόρατες μελωδίες, και η ψυχή της πέταγε ελεύθερη μαζί του.

Κάθε φορά που ένα απαλό αεράκι χάιδευε τα μαλλιά των ανθρώπων, ήξεραν πως ήταν εκεί.

*Σαν μια ανάμνηση γλυκιά, σαν ένα τραγούδι
που ποτέ δεν ξεχνιέται, τους θύμιζε πως η
ομορφιά της φύσης είναι δώρο πολύτιμο, που
ανήκει σε όλους και δεν πρέπει ποτέ να
φυλακιστεί!*

Σύντομο βιογραφικό

Η Ειρήνη Κτενίδου κατάγεται από την Κατερίνη. Είναι απόφοιτος της σχολής Τεχνολόγων Γεωπόνων και κατέχει μεταπτυχιακούς τίτλους στην Δειφορία και στην Ενταξιακή Εκπαίδευση. Τα τελευταία χρόνια εργάζεται ως αναπληρώτρια εκπαιδευτικός ειδικής αγωγής στην Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Ασχολείται με την συγγραφή κυρίως ποιημάτων.